מכור. הוא לרדיה: **הקדישו מוקדש.** ונפקא מיניה דאי מיתהני מיניה מעל: **מוחזר.** ואע"ג דשקלי ליה בי דינא הוי שומר פטור דהא כשהחזירו שור מעליא הוא: **אינו מוקדש.** דלאו ברשותיה דמריה קאי לאקדושיה: **אין אומרין באיסורי הנאה הרי שלך לפניך.** ונפקא מיניה לגזל חמץ ועבר עליו תורה אור

מכור, הקדישו מוקדש, שחטו, בשרו מותר, החזירו שומר לבית בעליו מוחזר, משנגמר דינו-מכרו אינו מכור, הקדישו אינו מוקדש, שחטו, בשרו אסור, החזירו שומר לבית בעליו אינו מוחזר *ר' יעקב אומר אף משנגמר דינו החזירו שומר לבעליו מוחזר לימא בהא

קמיפלגי, דרבנן סברי אין אומרין באיסורי הנאה "הרי שלך לפניך" ורבי יעקב סבר אומרין באיסורי הנאה "הרי שלך לפניך" אמר רבה דכולי עלמא "אומרין באיסורי הנאה "הרי שלך לפניך" דא"כ נפלוג לענין חמץ בפסח אלא הכא בגומרין דינו של שור שלא בפניו קמיפלגי דרבנן סברי אין גומרין דינו של שור אלא בפניו דאמר ליה אי אהדרתיה ניהלי הוה מערקנא ליה לאגמא, השתא אתפשתיה לתוראי בידא דלא יבילנא לאשתעויי דינא בהדיה ור' יעקב סבר גומרין דינו של שור שלא בפניו דאמר ליה סוף סוף מיגמר הוו גמרי ליה לדינא, מאי טעמא דרבנן השור יסקל וגם בעליו יומת" *כמיתת הבעלים כך מיתת השור-מה בעלים בפניהם אף שור בפניו ור' יעקב בשלמא בעלים בני טענה נינהו אלא שור בר טענתא הוא: מסרו לשומר חנם ולשואל כו': תנו רבנן ארבעה נכנסו תחת הבעלים ואלו הן שומר חנם והשואל נושא שכר והשוכר, הרגו: המזיק נהרגין ופטורין מן הכופר מועדין נהרגין ומשלמין את הכופר, והייבין להחזיר דמי שור לבעליו חוץ משומר חנם אמרי היכי דמי: אי דנטריה אפילו כולהו נמי ליפטרו, ואי דלא נטריה אפילו שומר חנם נחייב? אמרי הכא במאי עסקינן דנטריה שמירה פחותה ולא נטריה שמירה מעולה: שומר חנם כלתה לו שמירתו הנך לא כלתה שמירתן אמרי כמאן: אי רבי מאיר דאמר

מכור. פי' בקונטרס לרדיה ומשנגמר דינו אינו מכור דאסור בהנאה ואפילו ר"ת דמפרש *דמחיים לא מיתסר מ"מ הרי אסור להשהותו לעצמו דינו ובמהדורא אחת פרש"י מכרו מכור דאמר ליה מוכר היה לך לשוחטו כיון שידעת שהרג ואת הוא דאפסדת לאפסדן ולא הוי מקח טעות ול"ת וסיפא כשנגמר דינו דקתני אינו מכור מסתמא יודע שנגח ושנגמר דינו דומיא דרישא שיודע שהרג ול"ל ליהוי טעות מתנה כמו במקדש לחומתו* וי"ל שאין הכל בקיאין בדין שור הנסקל וסבור שיכול להשהותו לעשות בו מלאכתו או אפילו לשחטו סבור דשרי: **דאם** כן ליפלוג בחמץ בפסח. פ"ה ואלא קי"ל בהגזל [עניים] (לקמן דף נח:) דלרבנן אומר הרי שלך לפניך דקתני בברייתא גזל חמץ ועבר עליו הפסח שור והחזירו עד שלא נגמר דינו אומר לו הרי שלך לפניך אבל משנגמר דינו לא והלי סברא לרבנן הוא דשמעינן להו וקתני דבחמץ בפסח מודו דאומרים באיסורי הנאה "הרי שלך לפניך", אלא דכולי עלמא אומרים באיסורי הנאה "הרי שלך לפניך" היכא דאיסורא אמילתא אחת ליה כגון חמץ בפסח ולא מצי א"ל האי "לא מידי הוא" אבל הכא משום דכי אמרי רבנן "אינו מוחזר" דאמר ליה אהפסתיה לתורא כו' היכא דבידים הוא שהביאו לבי דינא, והאי דנקט "אי אהדרתיה ניהליה" לאו משום דקיובא דלא אהדרתיה הוא דא"כ בחמץ בפסח נמי ליתא ליה "אי אהדרתיה ניהלי הוה אכילנא ליה" ועוד לר' יעקב נמי הכי דגומרים דינו כל של שור שלא בפניו ניתא ליה "אי אהדרתיה ניהלי הוה שחיטנא ליה" אלא אלא אהדריה לא מחייבי ליה רבנן דהא קמהדר ליה השתא ואמרינן באיסורי הנאה "הרי שלך לפניך" אלא חיובא משום דהוליכו לב"ד בידים והכי קאמר ליה לא היה לך להוליכו לב"ד דאי הוה בידי הוה מערקנא ליה מיניה: **סוף סוף מיגמר סוף גמרי ליה לדיניה.** הלכך הוה ליה הזקא דממילא ולא בידים: **מה בעלים כפניהם.** כדכתיב עד עמדו לפני העדה למשפט (במדבר לה): **אי דנטריה.** שמירה מעולה: **כולהו נמי ליפטרו.** מדמי שור בר משולם דהא אנוסין הם: **שמירה פחותה.** דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה: **כלתה ליה שמירתו.** דאין עליו להתחזק בשמירתו ודי בכך ועלתו פשיעה היא הלכך לגבי בעלים פטור מדמי שור דהא סגי ליה בשמירה פחותה, וכעין כפלה: **והני לא כלתה שמירתן.** שחייבין היו להתחזק בשמירתו שיהא שמור לבעליו ופשיעה היא מידי דהוה לגניבה ואבידה: **כמאן אי כר"מ.** דאמר במתניתין מועד לא סגי ליה בשמירה פחותה ומשום הכי נמי קתני משלמין כופר: דאמר

אלא שור בר טענה הוא. ואפילו דרשין בעלמא כמיתת בעלים כך מיתת השור לגרורו: **חוץ** משומר חנם. הוא הדין דהוה מצי למימר כולן פטורין בשמרו שמירה מעולה חוץ משואל דחייב באונסים: **אפילו** כולהו נמי ליפטרו. ושואל גופיה נהי דחייב לשלם דמי שור לבעלים מ"מ כופר אין משלם: בחזקת

[פי' תוס' סנהדרין [עט:] ד"ה בשור ותוספות זבחים ט: ד"ה אפילו]

עא א מיי' פ"ג מהל' גזילה והאבידה הלכה ד סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' שפג סעיף ג:

נוסא
שור שנגמר דינו ברשות שומר האם יכול השומר [קדושין מו:] להחזירו לבעליו
עב ב מיי' פי"א מהל' מתנות מתנה הלכה י הגהות סמג עשין סז: מהגה
נסיונות
עג ג ד מיי' שם פ"ד מהל' הלכה ד סמג שם מא טוש"ע ח"מ סי' שנו התנאים סעיף ח:
לבעליו אחר שנגמר דינו אם נחיב אותו

גליון השׂ"ס
תוס' ד"ה מכור כו'. דמחיים לא מתסר. מי' זבחים עת ע"א תוד"ה אפילו:

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה בשתא וכו' לפי דמוי דרנס ושור:

נוסא
ל"טומרים נכנסים תחת הבעלים
מהגה
שאילות הידור כדי לבטל אות התלוקים בתקוד
ל) אינו כמה לא שמירה היתה
ב) לפי אינו שלת תנאים קתני

* מוסלף ולמוד אות דאמר דאמר לבני ומוד דאמר דאמר כאן

* נראה דיש לפרש דלא שייכא בחומה אינו מסכים עם לחם ע"ש

ציל בשמתפים